

PRENUMERATA.

W Łodzi:
Rocznik . . . . . 100.
Półrocznik . . . . . 50.
Kwartalnik . . . . . 25.
Miesięcznik . . . . . 10.
W KRÓLESTWIE I CESARSTWIE
Rocznik . . . . . 100.
Półrocznik . . . . . 50.
Kwartalnik . . . . . 25.
Miesięcznik . . . . . 10.
Prenumeraty na „Dziennik Łódzki” w Warszawie przyjmuje skład Henryka Hirszfelda, przy ul. Mazowieckiej, N. 16, wprost towarzystwa kredytowego ziemskiego. Także nabywać można pojedynczo numery Dziennika.
Cena pojedynczego numeru 5 kop.

DZIENNIK ŁÓDZKI

PISMO PRZEMYSŁOWE, HANDLOWE I LITERACKIE.

CENA OGŁOSZEŃ.

Za jeden wiersz politym lub za jego miejsce 6 kop., z ustąpieniem wróżki częściej powtarzających się albo większych ogłoszeń odpowiedniego rabatu.
Nekrologi: za każdy wiersz 10 kop.
Reklamy: za każdy wiersz 12 kop.
Stale 3 wierszowe ogłoszenia adresowe po rz. 2 miesięcznie.
Od należności przewyższających 10 rubli ustąpienie dodatkowe ogółem 10 proc.

KALENDARZYK.

Dziś: Apoloniusza B. M.
Jutro: Hermogenesa Męcz.
Wschód słońca o godz. 5 m. 5. Zachód o godz. 6 m. 56.
Długość dnia godz. 13 m. 51. Przybyło dnia godz. 6 m. 13.

BIURO REDAKCYI I ADMINISTRACYI

ULICA PAZAŃ MEYERA Nr. 514.

Adres telegraficzny:
„DZIENNIK” ŁÓDŹ.

Ogłoszenia przyjmowane są: w Administracyi „Dziennika” oraz w biurach ogłoszeń Rajchmana i Frenckera w Warszawie i w Łodzi.

Rękopisy nadesłane bez zastrzeżenia — nie będą zwracane.

O PRZYSZŁOŚCI
DROBNEGO PRZEMYSŁU I RZEMIOSŁ.

Znaczna część ekonomistów wyznaje przekonanie, że przewaga przemysłu wielkiego nad drobnym jest koniecznością historycznego rozwoju, naukowo udowodnioną i mającą się zakończyć całkowitem i bezwzględnie zwycięstwem pierwszym nad drugim. Tymczasem od niedawna coraz częściej odzywają się głosy, poparte argumentami faktycznymi przeciwko ferowaniu tych bezwzględnych wyroków. Głosy te dowodzą przeciwnie, że z czasem może przyjść nawet co najmniej do podziału działalności przemysłowej na dwie równie szerokie i wzajemnie współzawodniczące dziedziny.
Następstwa społeczne wielkiego przemysłu, które stworzyły wspomnianą kwestję socyjalną, zbyt są znane, abyśmy potrzebowali jeszcze zastanawiać się tutaj nad nimi. Obrócy przyszłego rozwoju rzemiosł i przemysłu drobnego wskazują właśnie na możliwości usunięcia tych niedogodności i przykrych następstw społecznych produkcji przemysłowej w tej jej udoskonalonej formie, w której rozwijał się z biegiem czasu i wynalezieniem maszyny przemysł wielki. Rodzi się tu pytanie, jakim sposobem owe współzawodnictwo dwu głównych form produkcji przemysłowej przechylili się może na niekorzyść coraz potężniejszego i pochłaniającego wszystkie przemysły wielkiego?
Jak wiadomo, przemysł drobnym i rzemiosł w większości wypadków nie mogą mierzyć się z wielkim przemysłem z dwóch przyczyn: z powodu trudności rozdrabniania siły roboczej maszyny, oraz większych kosztów produkcji drobnej w porównaniu z wielką. Widzimy więc, że rozstrzygnięcie kwestyj zależy przeważnie od czysto technicznych względów. Niestety też ekonomisci zastanawiali się nad nią prawie wyłącznie z punktów widzenia prawnego i społecznego, skoro postępy techniki wywierają w tej dziedzinie wpływ decydujący. Z tego ostatniego punktu widzenia zapa-

truje się na sprawę współzawodnictwa dwu form produkcji przemysłowej dr. H. Albrecht w jednym z pism specjalnych niemieckich¹⁾. Udoskonalenia techniki i ostatnich czasach dostarczają obrocom drobnego przemysłu dużo materiału. Udoskonalenia te wywołują coraz szersze rozpowszechnienie motorów drobnej siły, możliwości do życia w rzemiosłach lub w przemyśle domowym. Jakim jednak warunkom powinny odpowiadać te motory, aby oddawały swe usługi? Praktyka wykazała, że motor podobny powinien rozporządzać siłą od 1 do 3 lub 4 koni parowych i pracować równie tanio albo i taniej niż maszyna parowa. Drugim warunkiem jest łatwość przenoszenia go z miejsca na miejsce i bezpieczeństwo od wybuchu, wreszcie możliwie największa prostota konstrukcyjnej, nie wymagająca specjalnego fachowego nadzoru i kontroli, powiększających koszty produkcji, nie mówiąc już o trudności zastosowania odpowiednich przepisów policyjnych i prawnych, oraz krepowania ścian i całego otoczenia przez stukot, zanieczyszczenie gruntu i powietrza, co przy rozpowszechnieniu i rozrzuconiu motorów pośród gęstej ludności, niepoślednio posiada znaczenie. Takie są warunki pomysłu współzawodnictwa przemysłu drobnego z wielkim. Nowoczesna technika osiągnęła w tym kierunku poważne rezultaty, wytwarzając trojaki, mniej lub więcej odpowiadające tym warunkom motory o drobnej sile. Są to motory wodne, ogrzanego powietrza i gazowe. Choć udoskonalenie ich wiele jeszcze pozostawia do życzenia, rozpowszechniają się one szybko, zwłaszcza w Niemczech, powstrzymując upadek rzemiosł i drobnego przemysłu.
Nie będziemy się wdawali w wyjaśnienie technicznych zasad działania tych motorów; przypomnimy tylko w krótkości, że w motorach wodnych opierają się one na znanym systemie użytkowania siły wody w turbinach, dających się zastosować do rozdrab-

niania na motory o sile 1/2 do 2 koni parowych, a nawet o sile zdolnej poruszać zaledwie maszyny do szycia. Przy wzrastającym rozpowszechnieniu wodociągów miejskich, powstała myśl użytkowania siły wody i zastosowano ją w Zurichu, Kolonii, Berlinie, Wiedniu, Grazu, Augsburgu.
System ogrzanego powietrza opiera się na właściwości zwiększania się i zmniejszania objętości powietrza atmosferycznego przy ogrzewaniu lub ochładzaniu. Konstrukcyje opartych na tem motorów przedstawia najrozmaitsze kombinacje.
Maszyny z motorem gazowym oparte są na systemie ciągłych drobnych eksplozyj gazu, którego siła wybuchowa w ten sposób zostaje użytkowana. I ta kategoria motorów o małej sile coraz więcej się rozpowszechnia. Zastosowanie motorów wodnych i gazowych ograniczone jest nieco wskutek zależności od urządzeń wodociągów i od oświetlenia gazowego, coraz więcej się zresztą rozpowszechniających. Motory zaś posługujące się ogrzanym powietrzem, oraz parą, więcej wymagają nadzoru, ostrożności i fachowych wiadomości przy obchodzeniu się z nimi.
Obrachowania porównawcze wykazały co następuje, odnośnie do kosztów produkcji przy pomocy każdego z czterech rodzajów motorów, używanych w drobnym przemyśle.

Koszty wytworzenia siły i konia na godzinę wynoszą przy:

	marki
motorze wodnym	1,90
z powietrzem ogrzanem	0,42
gazowym	0,34
małej maszynie parowej	0,375
robotnik	2,50

Daleko trudniej było przeprowadzić porównawcze zestawienie względnie do wielkiego przemysłu; wielu wszakże badaczy doszło do przeświadczenia, że małe motory — o sile od 1 do 4 koni — mogą pomysłnie współzawodniczyć pod względem taniości produkcji z wielkimi maszynami parowymi, naturalnie, w pewnych warunkach przyjaznych, gdyż cena materij wy-

tworzących siłę, (jak woda, gaz, węgiel) wielce jest zależną od miejscowości.

Zebrał przez wzmiankowanego pisarza szczegółowe dane wykazują, że nawet przy obecnym stanie techniki małe motory skutecznie mogą współzawodniczyć z wielkimi parowymi; nie będziemy się jednak tutaj wdawać w drobiazgowo przytaczanie nader specjalnych obrachowań i zbyt technicznych szczegółów; zaznaczymy tylko jeszcze pokrótce, że najnowsze postępy elektrotechniki rokują z czasem stworzenie najdoskonalszych i najdowolniej dających się zastosowywać i rozdrabniać motorów elektrycznych. I na tej drodze osiągnięto już wcale poważne rezultaty.

Wszelkie więc przeprowadnie do pochłonięciu drobnego przemysłu i rzemiosł przez wielki są przedwczesne, jak sądzą obrocy upadającej chwilowo formy produkcji. Przeciwnie, zdaniem niektórych, obecny ustrój kapitalistyczny przemysł może nawet zniknąć z czasem wskutek ekonomicznego przewrotu, czyli, jak się wyraża Werner Siemens, nastąpić może „Rückkehr zur Einzelarbeit” (Powrót do pracy jednostkowej).

Przemysł, handel i komunikacje.

Drogi żelazne.
— „Nowoje wremia” donosi, że wkrótce rozpoczęte będą studia nad linią kolei z Samarkandy do Taszkientu. Odpowiednie sumy już wysygnowano. Studya prowadzone będą przez uprawną część powiatu chodzyskiego w celu zbliżenia ku kolei okręgu fergańskiego i kopaliń węgla okręgu turkstańskiego.
— W marcu r. b. droga żelazna warszawsko-wiedeńska miała dochodu o 43,400 rubli więcej, a bytgoska o 6,200 rs. mniej niż w marcu roku zeszłego.
— Z powodu znacznego zmniejszenia się ruchu towarowego na kolei warszawsko-wiedeńskiej, zniesiono 2 pociągi towarowe.
Handel.
— Wkrótce ma powstać w Warszawie nowa księgarnia w połączeniu z czytelnią

2)
RENÉ BAZIN.
RODZINA NOELLET.

(Dalszy ciąg — patrz Nr. 85).
— Otóż i on — odrzekła, wskazując ku drzwiom. — Spozobrzył pan Laubriet, fermier zatrzymał się przez chwilę w progu. Wysoka jego postać zakrywała niemal drzwi. Miał on dużą głowę, twarz kwadratową, bez zarostu, wargi wązkie, oczy śmiało patrzące z pod krzaczastych brwi, wyraz twarzy poważny i snrowy. Czterdziści pięć lat pracy na słońcu nie zdołały go ani wysuszyć, ani przygarbić, a każdy, kto widziałby, jak się zbliżył do gościa, patrząc nań prosto i uścisnął dłoń jego z pełną szacunku powściągliwością, odgadłby natychmiast pana domu, godnego szacunku i szanowanego człowieka.
Za ojcem szły dzieci. Mała Antonina w czarnym czepeczku, z pod którego wysuwał się kosmyk złotych włosów, wyciągnęła do p. Laubriet twarzyczkę swą do poculunku. Za nią wszedł Piotr, z którym poznaliśmy się przed chwilą, a za nim młodszy brat, Jakób, o wielkich łagodnych oczach. Wreszcie najstarsza ciemnowłosa Marya, z powagą stanęła obok matki, przyprowadzając do porządku zawinięte rękawy.
Pan Laubriet spojrzął dokoła i zatrzymawszy wzrok na Maryi, zapytał:
— Siedmiuście lat, czy tak, gospodarzu?
— Tak, panie Hubercie.
— Postarzał się, mój kochany!
— Postarzałeś się wszyscy — odparł wieśniak, uśmiechając się nieznacznie.
— A mój chrześniaku! — ciągnął dziedzi-

patrzając na Piotra — jak wyrósł! Ile ma lat teraz?
— Piętnaście.
— Czy prawdę powiedzieli mi o tobie, mój chłopcze? Uczysz się łaciny u proboszcza?
— Piotr, widocznie niezadowolony, spoglądał na końce swoich drewnianych trzewików.
— Odpowiedzże, mój Noellecie, rzekła fermierka, której twarz rozpromieniła duma — do ciebie przecież mówi pan Hubert, odpowiadał więc!
Nie podnosząc głowy, chłopak spojrzął na chwilę z podebła; oczy miał jaśniejsze, lecz snrowsze od ojcowskich; urywnym trochę tonem bąknął:
— Uczę się nawet greckiego.
— Patrzcieżno go, nawet greckiego! Ręczę, że za rok będziesz już w kolegium Beaupreau?
— Kiedy mu się tego chce... — drzeki ojciec.
— Rad jestem niezmiernie — mówił p. Laubriet. — Czytaj, pracuj, kształć się, mój chłopcze. Ze swemi zdolnościami prędko dopędzisz innych... Ale żyćce wam dobre go apetytu. Nie mogłem spóźnić pierwszego dnia w Landehue bez pozdrowienia Geniviere'y. Otóż i wszystko: uciekam.
Koncert młodych głosów zęgnął wychodzącego: „Dobranoc, panie Hubercie!” do widzenia, panie Hubercie.”
Pan Laubriet tymczasem rzekł natchliwszy się do gospodarza, który go przeprowadził:
— Wieszuję ci, mój kochany: jeden syn księdzem, drugi rolnikiem. To obraz naszej Wandei. Miły chłopak z twego Piotra.
— Nie będę przeczył, tylko powiem, że trochę zadumny. Mam nadzieję, że to mu przejdzie, kiedy Bóg chce go na służę, ale z Jakóblem łatwiej pójdzie, panie Hubercie.

— Naprawdę?
— Czulszy dla matki, a pracuje jak żebak; zatrzyma się, kiedy już sił brak.
— A więc prawdziwy fermier?
— O, tak!
— Szczęśliwy z ciebie człowiek, Julianie, nie skarz się.
Wieśniak doszedł właśnie do końca nlicy i ścisnął rękę p. Laubriet, odrzekł spokojnie:
— To też nie skarz się bynajmniej.
Julian Noellet wrócił do domu, który rozbrzmiewał już hałasem rozmów, śmiechów i stukotem drewnianych trzewików o ubita ziemię podłogi. Za nim wszedł parobek. Każdy z mężczyzn zdjął ze ściany swoją wiszącą na rzemyczku łyżkę i wszyscy zasiedli następnie dokoła misy buchającej parą zupy. Kobiety, zgodnie ze zwyczajem, jady stojąc, mówiły mało, więcej słuchały przerywanych jedeniem rozmów mężczyzn o robocie dzisiejszej i jutrzejszej. W domu tym i w rodzinie znać było dobrobyt. Rodzice byli zdrowi, dzieci ożywione i wesole. Nawet parobek dobrze zbudowany i poważny, wywoływał wrazenie przychylnie dla gospodarza. Pólmisek gliniany, pełny kapusty ze słoniną i salaterka w błękitne kwiaty były bez skazy. Meble świeciły czystością. Żadna z ferm w prowincyi nie miała lepiej utrzymanego inwentarza i takich krów, których mleko najwyższej cenności na rynku w Beaupreau, takich sześciu wołów wspaniałych, starej Sowy z jej żrebięciem, takiej nierogacizny, kur i kaczek, pomijając już kozła, którego obecność przesądzi uważa za niezbędny warunek zdrowia stad. Ludzie ci i zwierzęta żyją z dwudziestu pięciu hektarów ziemi, uprawianej sposobem przadzadów, ale starannie, gdyż Julian Noellet jest u siebie na gruncie Geniviere, to jego dobro, jego własność, owoc wysiłków wielu pokoleń jego przodków.

O, wy, którzy nieznani przeszłości przez życie i spicie dziś na cmentarzach okolicznych snem wiecznym, jakże pożądaliście tej niezależnej własności, ileż pracy, cierpienia i oszczędności kosztowało was jej zdobycie! Jedna myśl was wiodła w powolnej pielgrzymce z fermu do fermu, od pana do pana. Gdy wracaliście wieczorem do domu z plecami zgiętymi od znużenia pracą całodzienną, a ogniska, w północniu, który pozwalał zaoszczędzić świecę, poza śmiercią, który czuliście zbliżenie, widzieliście biały, jasny domek, własny domek, w którym jakiś prawnik będzie panował jak król. Pociągaliście się w nędzy szczęściem tego nieznającego potomka, co uczyni zadość ambicyi całego rodu. Umieraliście; oszczędności rosły w rękę najstarszego syna, choć powolnie, w zależności od dobrych lat i urzędów, lecz rosły, nigdy nie nadwężone. Nagle małżeństwo zdwoiło mienie i ojciec Juliana, dodawszy do wydobycych z garnka glinianego pieniędzy, cenę malutkiego folwarczku w parafii Villeneuve i posag żony, kupił Geniviere, sprzedaną w chwili potrzeby przez dawnych właścicieli włości Landehue.
I żył sobie ten spadkobierca wytrwałej pracy, poważany nie tyle za bogactwo największe wśród wieśniaków kantonu, ile za charakter. Duch porządku i chęć przysposobienia majątku, kojarzyły się w nim z siłą rodu i pewną hojnością, pochodzącą z sumienia zdobytego dostatków. Julian Noellet kochał rodzinę, a twarz jego piękna promieniowała uśmiechem, gdy patrzył na swoich. Kochał głębię głęboką i zapobiegliwą miłością, nie skąpił jałmużny i wierzyl. Tak, marzenie ojców ureczywistniło się i zamieszkało w białym domu Geniviere na stoku Tief-Sauvin, wśród okolic, na które patrzyły ich oczy, pod tem samym szerokiemi, otwartem, sklepieniem nieba.
(D. c. n.)

O G Ł O S Z E N I A.

W szkole p. H. PERLA
 ulica Zachodnia, dom H. Lubinera,
 przyjmowani są uczniowie na nowy
 izraelski kurs szkolny.
 651-3-1

TEATR TALIA
 w sobotę d. 7 (19) kwietnia r. b.
Wielkie przedstawienie
MAGICZNE
 w 3-ich ODDZIAŁACH
 przez znanego profesora magii
 kawalera trzech orderów
Apolinarego de Kannel
 Bilety i programy są do naby-
 cia w składzie papieru p. J. Pe-
 tersilge'go. 668-3-2

Mieszkania do wynajęcia

od 1 (13) lipca r. b. są różne piękne
 lokale do wynajęcia w domu gdzie obecnie
 Prayntek dla biednych i kalek. Blizsza
 wiadomość w kancelaryi przytulku.
 679-3-1

POSZUKUJE SIĘ
Mieszkania

złożonego z 6 pokoi z wszelkimi
 wygodami, od strony południowej,
 w okolicy od pałacu p. Heinza do
 Nowego Rynku. Oferty w Admi-
 nistracji „Dziennika”. 650-3-1

Na życzenie Szanownych Kli-
 entek do
pracowni SUKIEN DAMSKICH
 przy ul. Dzikiej Nr. 523, dom p.
 Hermena, parter, sprowadzona została
 z pierwszorzędnego magazynu i szko-
 ty W-jej Dałszyńskiej w Warszawie
nowa zdolna dyrektysa
 która bezwzględnie zadolwni najwy-
 bredniejszego gustu i wymagania Szan-
 owniejszego Pań. 635-12-1

Nowo otworzona od 1 stycznia 1890 roku
 pracownia wszelkich ubrań damskich i
 dziecięcych, przyjmuje takowe i wykoń-
 cza je, z gustem i elegancją, po
 przystępnych cenach. Przyjmuje także
 uczennice do szycia i udzielania lekcyj kroju
 sposobem francuskim najnowszym Wortha.
 Ulica Piotrkowska Nr. 121, 3-e piętro,
 dom Ramisza. M. K.
 634-3-1

W mieście liczącym 5 tysięcy mie-
 szkańców, z powodu podszycenia lat
 właściciela, jest do sprzedania w
 każdym czasie

Piekarnia
 egzystująca od 40 lat. Wiadomość
 w Wysogrodzie, gub. płocka, u wła-
 ściciela B. Szellenbergera, (bez po-
 średnictwa). 639-4-1

ОБЪЯВЛЕНИЕ.
 Судебный Приставъ Съезда Ми-
 ровыхъ Судей 3-го Петропавловска-
 го Округа Игнатій Зеноновъ Су-
 шинскій, жительствоующій въ гор.
 Лодзи въ домѣ N. 1437, объявля-
 етъ, что 11-го Апрѣля 1890 года
 съ 10 час. утра, въ код. Нове Ро-
 ниде въ домъ покойнаго Вема,
 будетъ продаваться движимое иму-
 щество оставшееся послѣ покой-
 наго Эдмунда Вема, заключающе-
 еся въ мебели, бѣльѣ, соломѣ, сѣ-
 нѣ и хозяйственной утвари и оце-
 ненное въ 151 руб. коп., но такъ
 какъ торги вторичные то и цены
 могутъ быть предлагаемы ниже
 оцѣнки.
 Описъ и оцѣнку продаваемыхъ
 предметовъ можно рассмотретьъ
 у Судебнаго Пристава и въ день
 продажи на жѣстъ оной.
 г. Лодзь, 3-го Апрѣля 1890 г.
 Судебный Приставъ Сушинскій.
 684-1

Polecam laskawym wzgledom
 Szanownej Publicznosci m. Ło-
 dzi i okolic nowotworzony
 mój sklep
Norymbersko-galanteryjny
 „Au bon marché”
ANNA LÜBKE,
 róg Piotrkowskiej i Zawadzkiej
 dom W-go Petersa.
 671-1

TELEGRAMY

Podziękowanie.

Nie będąc w stanie podziękować
 wszystkim osobiście za tyle dowo-
 dów miłości i przyjaźni, jakich dozna-
 łem w dniu JUBILEUSZU 25° letniej
 działalności swej pastorskiej, czynię
 to niniejszem i streszczam całą swą
 wdzięczność w jednym z głębi serca
 płynącym słowie: „Bóg zapłać”!

X. Pastor Rondthaler.

Podziękowanie.

Za energiczny ratunek przy pożarze fabryki
 naszej w nocy z 16 na 17 b. m., składamy ninie-
 szem Łódzkiej Straży Ogniowej Ochotniczej ser-
 deczne podziękowanie.

Daniel i Jakób Dobraniccy.
 685-1

Nagrody rs. 50!!

W nocy z d. 16 na 17 b. m. skradziono z wo-
 zowni należący do W-go J. Kunitzera w Widzewie nastę-
 pujące przedmioty
 1 futro niedźwiedzie długie niebieskie (fiberya), 2 płaszcz gumowe (Regen-
 mantle) jeden żółty drugi czarny, para rękawiczek bawelnianych białych,
 3 białe chustki na szyję, miotełka do kurzu, 3 skórzane opony i kawałek
 ceraty odernięte od powozów i zabrane.

Ktoby wskazał złodzieja oraz przyczynił się do odzyska-
 nia skradzionych rzeczy, otrzyma powyższą nagrodę.
 683-3-1

NIE MA BÓLU ZĘBÓW
 KTO UŻYWA

Eliksiru Wielebnych OO. Benedyktynów

Opactwa w Soulac (Gironde)
 wynaleziony przez przeora
 w roku 1373 Piotra Boursaud

Nagrodzony złotymi medalami w Brukseli 1880 r. i w Londynie 1884

Codziennie uzyćcie kilku kropel tego
 zbawionego eliksiru zapobiega próchni-
 eniu zębów, którym nadaje alabastro-
 wą białość, wzmacnia dziąsła i odświe-
 ża wybornie usta. Jest to jedyne le-
 karstwo, które skutecznie leczy ból
 zębów.

Oddajemy prawdziwą usługę naszym
 czytelnikom, zwracając ich uwagę na
 ten starożytny i użyteczny preparat
 najlepszy z istniejących środków leczni-
 czych, zapobiegający wszelkim cierpie-
 niom zębów.

Oprócz eliksiru, wyrabiany jest jesz-
 cze przez OO. Benedyktynów proszek
 i pasta do czyszczenia zębów, które
 również nabywać można we wszyst-
 kich znacniejszych perfumeryach, aptekach i składach materyałów
 aptecznych. Agent główny **Seguin**, Bordeaux 106 & 108 Croix

VERITABLE BENEDICTINE

PRAWDZIWY LIKIER BENEDYKTYŃSKI
 Z KLASZTORU FÉCAMP WE FRANCYI
 Wyborny, wzmacniający, trawiący, wzbudzający apetyt.
NAJLEPSZY ZE WSZYSTKICH LIKIERÓW

Wymagać należy zawsze
 etykiety czerwonianej i
 dołu każdej butelki zamie-
 szanej, i noszonej podpis
 Dyrektora głównego.
 Prawdzy Liqier Bene-
 dyktynski znajduje się tylko
 w następujących składach które zobowiązały się pićmiennie nie sprze-
 dawać żadnych nastawianych podobnych produktów

w WARSZAWIE, u panów A. Stepkowskiego, Wierzbowa 9
 Simon i Stecki, Krakowskie-Przedmieście, W. Kotecki, Leszno
 14, Kutakowski i S-ka, Marszałkowska 131, Edmund Langner
 Nowo-Senatorska, Karol Lesisz, Krakowskie-Przedmieście 6,
 Aleks. Boquet, Hotel Rzymski, J. Lijewski i S-ka, Krakowskie-Przedmieście 6,
 Skorpinski, Krakowskie-Przedmieście 19, Sowiński et Szule, róg Przejazd i Długieje
 Wł. Nowicki, Marszałkowska 40, Schöber et Zawadzki, Senatorska 24, Władysław
 Müller, A. Roester i S-ka, Elektoralna 1, L. Gout, Plac Bankowy i Nowy-Swiat 27,
 P. Voigt i S-ka, Białąka 5, E. Spradowski, Podwal 3, K. Arkuszewski, Miodowa,
 J. Purwin, Miodowa 18, Aleks. Pollack, Nowy-Swiat 1, Stanisław Mędrzicki, Tre-
 backa 15, A. Hintz, Plac Zamkowy i A. Wnorowski, ulica Twarda 8 i Długa 27.
 1598-18-31

Fabryka Tabacza w Petersburgu
A. N. SZAPOSZNIKOWA
 poleca nowe papierosy
 dużego formatu,
 z wyborowego tytoniu tureckiego w maisso-
 wej bibulece,

DUBEC 10 sztuk 10 kop.
 5 sztuk 5 kop.

Nabywać można we wszystkich
 składach i magazynach tabaczknych
 w Warszawie i na prowincyi.

857-10-5